

Вибірковий компонент	Соціальна медицина, організація та економіка охорони здоров'я
Освітньо-професійний ступінь	Фаховий молодший бакалавр
Назва спеціальності/ освітньо-професійної програми	223 Медсестринство ОПП Сестринська справа
Форма навчання	Денна
Курс, семестр	IV курс (8 семестр)
Семестровий контроль	Диференційований залік
Обсяг годин (усього: з них лекції/практичні/ самостійна робота)	Всього 90 годин, 3 кредити ЄКТС: з них 8 год лекційних, 22 год практичних, самостійної роботи - 60 год.
Мова викладання	Українська
Викладач	Попович Н.В., спеціаліст першої кваліфікаційної категорії
Короткий опис	
Вимоги до початку вивчення	Отримані знання з вивчення курсу основ медичної інформатики та обчислювальної техніки, анатомії, фізіології, основ мікробіології з імунологією.
Що буде вивчатися	Ключові аспекти: • Соціальні детермінанти здоров'я: Це основна концепція соціальної медицини. Вона вивчає, як такі фактори, як бідність, низький рівень освіти, погані житлові умови, безробіття, дискримінація та відсутність доступу до ресурсів, впливають на здоров'я людей. • Нерівності у здоров'ї: Соціальна медицина аналізує, чому певні групи населення (наприклад, за расою, етнічною приналежністю, соціально-економічним статусом) мають гірші показники здоров'я, ніж інші. • Вплив соціальних змін на здоров'я: Вивчає, як соціальні зміни, такі як урбанізація, глобалізація та зміни в політиці, впливають на здоров'я населення. • Організація систем охорони здоров'я: Досліджує, як системи охорони здоров'я організовані та як вони впливають на доступність та якість медичних послуг для різних груп населення.

	• Роль соціальної політики в охороні здоров'я: Аналізує, як соціальна політика (наприклад, політика щодо житла, освіти, зайнятості) може бути використана для поліпшення здоров'я населення.
Чому це цікаво/ треба вивчати	Розуміння соціальних детермінант здоров'я: • Соціальна медицина досліджує, як соціальні, економічні, культурні та екологічні фактори впливають на здоров'я окремих осіб та груп населення. Це включає рівень освіти, дохід, зайнятість, житлові умови, доступ до чистої води та їжі, соціальну підтримку та дискримінацію. • Вивчення цих детермінантів допомагає зрозуміти причини нерівності у здоров'ї та розробляти ефективні стратегії для їх подолання. Наприклад, знання про вплив бідності на захворюваність дозволяє розробляти програми соціальної підтримки, які одночасно покращують здоров'я. 2. Організація ефективної системи охорони здоров'я: • Організація охорони здоров'я вивчає структуру, функції та процеси в системі охорони здоров'я. Це включає питання управління, координації між різними рівнями медичної допомоги, забезпечення якості та безпеки медичних послуг. • Знання в цій галузі необхідні для створення ефективних та доступних систем охорони здоров'я, які можуть задовольняти потреби населення. Це допомагає оптимізувати використання ресурсів, покращити маршрути пацієнтів та забезпечити безперервність лікування. 3. Ефективне управління ресурсами в охороні здоров'я: • Економіка охорони здоров'я аналізує, як розподіляються та використовуються обмежені ресурси

	в сфері охорони здоров'я. Це включає питання фінансування, ціноутворення на медичні послуги, оцінку економічної ефективності медичних технологій та програм. • Розуміння економічних принципів допомагає приймати обґрунтовані рішення щодо розподілу бюджету, вибору найбільш ефективних втручань та забезпечення фінансової стійкості системи охорони здоров'я. 4. Розробка політики охорони здоров'я на основі доказів: • Знання соціальної медицини, організації та економіки охорони здоров'я є основою для розробки обґрунтованої політики охорони здоров'я. Дослідження в цих галузях надають дані та аналіз, необхідні для прийняття рішень щодо реформ, впровадження нових програм та покращення існуючих. • Наприклад, розуміння епідеміологічних даних (частина соціальної медицини) допомагає визначити пріоритетні напрямки в профілактиці захворювань, а економічний аналіз може показати найбільш ефективні способи досягнення цих цілей. 5. Підготовка кваліфікованих фахівців: • Вивчення цих дисциплін є важливим для підготовки лікарів, управлінців в сфері охорони здоров'я, науковців та політиків, які зможуть ефективно працювати над покращенням здоров'я населення. • Лікарі, які розуміють соціальні контексти захворювань, можуть надавати більш цілісну та пацієнтоорієнтовану допомогу. Управлінці, які володіють знаннями з організації та економіки, можуть ефективно керувати медичними закладами та системами. 6. Адвокація за справедливість та рівність у сфері охорони здоров'я: • Соціальна медицина особливо підкреслює важливість
--	--

	справедливості та рівного доступу до медичної допомоги для всіх членів суспільства, незалежно від їх соціального статусу чи місця проживання. Вивчення цих дисциплін спонукає до критичного мислення щодо існуючих нерівностей та мотивує до дій, спрямованих на їх усунення.
Чому можна навчитися:	РН 1. Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами для комунікації, ведення медичної та іншої ділової документації. РН 2. Застосовувати сучасні цифрові та комунікативні технології для пошуку інформації та документування результатів професійної діяльності. РН 3. Застосовувати основні положення законодавства в охороні здоров'я. РН 4. Вести медичну документацію за формами, встановленими нормативно-правовими документами. РН 5. Дотримуватися правил охорони праці та безпеки життєдіяльності. РН 7. Застосовувати паліативну компетентність при роботі з пацієнтами, їх оточенням, медичними та соціальними працівниками під час здійснення професійної діяльності. РН 8. Вживати заходи, спрямовані на створення безпечного лікарняного середовища та дотримання лікувально-охоронного режиму, в інтересах збереження власного здоров'я та зміцнення здоров'я пацієнта. РН 19. Дотримуватися правил ефективної взаємодії в команді для надання якісної медичної допомоги різним категоріям населення.

	ЗК 1. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні. ЗК 3. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем. ЗК 5 Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово. ЗК 6. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності. ЗК 8. Здатність до міжособистісної взаємодії. Спеціальні компетентності: СК 1. Здатність до застосовування професійних стандартів та нормативно-правових актів у повсякденній медичній практиці. СК 3. Здатність до самоменеджменту у професійній медичній діяльності. СК 8. Здатність до використання інформаційного простору та сучасних цифрових технологій в професійній медичній діяльності. СК 11. Здатність до застосування сукупностей втручань та дій для забезпечення пацієнту гідного ставлення, конфіденційності, захисту його прав, фізичних, психологічних та духовних потреб на засадах транскультурального медсестринства, толерантної та неосудної поведінки. СК 12. Здатність до безперервного професійного розвитку фахівців у сфері охорони здоров'я (освіта впродовж життя).
--	--